

TEMNÝ LES, ALEJ KŘIŽÁKŮ 13

V pondělí, za krásného slunečného rána, přišla Taťána přesně v devět hodin znovu do cestovní kanceláře. Asistentka dívku bez jediného slova odvedla přímo k řediteli.

„Takže to nevzdáte,“ usoudil Vordak, jakmile spatřil její shrbenou postavu na prahu.

„Ano, budu pracovat,“ odpověděla vyzývavě Taťána. „Jinou možnost zatím nevidím.“

Mág si ji přeměřil dlouhým mrzutým pohledem.

„Zato já ano,“ zamumlal. „Ale vaši kamarádku stejně nemohu propustit. Porušila totiž zákon.“

„Vraťte mi Ruslanu,“ požádala jej tiše dívka. „Jsem si jistá, že kdybyste chtěl, můžete ji propustit.“

„Jak pokračuje vaše studium?“ zeptal se najednou Vordak.

Otázka dívku trochu zaskočila, ale mág nečekal na odpověď. Jeho oči kmitaly ze strany na stranu, jako by něco četl... Samozřejmě, prohlíží si její myšlenkovou pásku. Mizera! Taťana se rychle pokusila vytvořit vodopád... Najednou jí vyschlo v krku, dostala strašnou žízeň a myšlenky na vodu jí způsobovaly nesnesitelná muka. Podlomily se jí nohy a dívka se skácela na zem. Vzduch začal pálit, jako by se ocitla v jícnu sopky...

Ale všechno pominulo stejně rychle, jako se objevilo.

„Nepokoušejte se mi vzdorovat,“ pronesl suše Vordak. „A mluvte pouze pravdu.“

Zdá se, že jí ten ďábelský mág chce znovu postrašit. Ale proč se jí nedaří mu čelit?!

„Jak se vám podařilo stát se neviditelnou?“ zeptal se zatím Vordak a hleděl jí chmurně přímo do očí. „Udělala jste to, co vám přikázal magický náramek?“

„Ne...“ Taťána vůbec nechtěla mágovi vyprávět o příhodě na střeše, ale ze strachu z dalšího mučení řekla popravdě: „Viděla jsem na střeše lidi, a proto jsem si mimoděk přála stát se neviditelnou. Náramek začal žhnout a... pomohl mi s tím.“

„Pomohl?“ zeptal překvapeně mág. „Žertujete?“

„Ano, pomohl,“ zopakovala zarputile dívka.

Vordakovy oči se nedůvěřivě zúžily, ale mág mlčel.

„Darujte mi ten náramek,“ pronesl za okamžik. „Je to starodávná magická věc. Má ještě větší cenu, než jsem myslel... Darujte mi ho, a vaše kamarádka bude v bezpečí.“

Taťána pomalu vstala. Po jeho čárech se potácěla ze strany na stranu, ale Vordak se ani nepohnul, aby jí pomohl.

Ten mág je opravdu nebezpečný... Takže by mu ten náramek měla raději dát. Jiné řešení Taťána neviděla: kdo ví, čeho všeho by byl kvůli dárku od prababičky Marjány schopen. A Ruslana bude zachráněna.

Náramek jí najednou silně sevřel ruku nad loktem, jako by se na okamžik změnil v roztavený kousek železa. Dívka prudkou